

IF-2/2011.
(IF-6/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottsága**
Ifjúsági albizottságának
2011. július 11-én, hétfőn 9.30 órakor
a Képviselői Irodaház V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	<i>3</i>
<i>Az ülés résztvevői</i>	<i>4</i>
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>A Magyar EU-elnökség ifjúsági aspektusai</i>	<i>5</i>
<i>Az „Új nemzedék” program bemutatása</i>	<i>11</i>
<i>Egyebek</i>	<i>20</i>

Napirendi javaslat

1. A Magyar EU-elnökség ifjúsági aspektusai

Előadó: Szabados Viktor EU-elnökségi összekötő (Európai Ifjúsági Fórum)

2. Az „Új nemzedék” program bemutatása

Előadó: Mihalovics Péter miniszteri biztos

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kapus Krisztián** (Fidesz), a bizottság elnöke

Ágh Péter (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) megérkezéséig Lakatosné Sira Magdolnának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szabados Viktor (Európai Ifjúsági Fórum)
Galambos Adorján (FH-Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat)
Mihalovics Péter miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Téglásy Kristóf főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Márton Balázs nemzetközi főreferens (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 31 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a bizottsági tagokat. Ágh Pétert Lakatosné Sira Magdolna helyettesíti, így határozatképes az ülés.

Köszöntöm a hivatal dolgozóit, köszöntöm a megjelent napirendi pontok előadóit, megjelent képviselőtársaimat. A mai ülést két napirendi ponttal megnyitom a parlament utolsó napján és túl az európai elnökségen, most már nincs más, csak előre. Úgyhogy két napirendi pontunk van, 1. pont a magyar EU-elnökség ifjúsági aspektusa, illetve 2. az „Új nemzedék” program bemutatása.

Köszöntöm a két előadót, képviselőt, és akkor kérdezem, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatosan van-e kérdés, módosítás, adjunk-e neki más címet. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Aki egyetért a napirendi pontokkal, az kérem, jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangúlag elfogadtuk a napirendi pontokat.

Az első napirendi pont a magyar EU-elnökség ifjúsági aspektusai, előadó pedig Szabados Viktor, az Európai Ifjúsági Fórum elnökségi összekötője. Viktor készített nekünk anyagot, közben ebből mindjárt osztunk is ki.

Köszönöm szépen, és akkor megadom a szót Viktornak.

A Magyar EU-elnökség ifjúsági aspektusai

SZABADOS VIKTOR (Európai Ifjúsági Fórum): Köszönöm szépen. Ez így jó, vagy közelebb kell guruljak?

ELNÖK: Szerintem még húzd magadhoz a mikrofont közelebb.

SZABADOS VIKTOR (Európai Ifjúsági Fórum): Magamhoz lehet húzni?

Köszönöm szépen a szót, elnök úr, köszönöm a meghívást, örülök, hogy itt lehetek az Ifjúsági albizottság színe előtt. A magyar EU-elnökség ifjúsági történéseit szeretném összefoglalni. Az anyag, amit készítettem, az is igazából ennek a vázlata. Ennek segítségével szeretnék végigmenni azon, hogy mi történt, és hogy milyen eredmények születtek, valamint hogy mi volt az Európai Ifjúsági Fórum munkája, mi volt az elnökség munkája, és ebből a projektből mik születtek.

A spanyol-belga-magyar trió elnökség prioritása az ifjúsági területen a fiatalok foglalkoztatása volt. A gazdasági világválság következtében a korosztályi munkanélküliség legalább duplája átlagosan a többi korosztályhoz képest, ezért a trió úgy döntött, hogy a fiatalok foglalkoztatása lesz a fő témája és prioritása az együttműködésnek, amely az ifjúsági területen a tagállamok között ezzel a trióval elindult. Ez most strukturális párbeszéd; igazából ez az az eszköz, amivel a fiatalok és a döntéshozók egymás közt értekeznek, konzultálnak, a fiatalokat közvetlenül bevonják a döntéshozatalba. Ennek a folyamata a mostani trióval indult, és a magyar elnökség volt a triózáró félév, és ezért az összefoglaló eredmények is itt születtek meg.

Még azt kell tudni 2011-hez, hogy az európai évek kapcsán ez az önkéntesség európai éve volt, tehát ilyen szempontból is a fiatal önkéntesek területén kapcsolódott az elnökséghez, valamint az EU kínai ifjúsági év – ami ugyancsak egy speciális téma – foglalkoztatta az elnökséget az ifjúsági területeken belül.

Január 17-18-án volt egy informális miniszteri ülés, amin a fiatalok foglalkoztatása volt a kiemelt téma Gödöllőn és Budapesten. A szociális partnerek bevonásával már itt elkezdődött egy olyan munka, ami meghatározta azt a – szerintem az elnökség sikerének mondható – aspektust, hogy a két szektor, tehát az ifjúságpolitika és a foglalkoztatási szféra közösen és együtt dolgozott ezen az ügyön, hiszen a strukturált párbeszéd az ifjúsági terület eszköze, viszont ugye egy foglalkoztatási témáról konzultált a trió a három félév alatt.

Tehát ez már az elnökség elején elindult, és március 1-4-én volt egy EU ifjúsági konferencia, ami a triózáró harmadik ilyen esemény volt, ekkor a fiatalok közvetlen véleményét a döntéshozókkal megtárgyalva, együtt fogadtak el konklúziókat, amely meghatározta a magyar elnökség strukturált párbeszéd című tanácsi állásfoglalásának anyagát, és ez volt az a végső eredmény, ami a fiatalok bevonásával megszületett.

Március 28-29-én volt a demográfiai kihívásokról is egy konferencia, illetve egy egész hét, ami azért is összefügg a témával, hiszen hogyha a fiatalok nem rendelkeznek jó kilátásokkal, nem bíznak a jövőjükben, akkor nem vállalnak családot, és az európai demográfiai kihívások így közvetlenül kapcsolódnak a témához. Ez volt tehát egy nagyon érdekes téma, és az elnökség eszköztárának nagy lehetősége, hogy informálisan olyan témákkal jöjjön elő, amik nem szerepelnek a brüsszeli formációk, ülések témái között. És ez volt például egy demográfiai aspektus, ami nagyon fontos, véleményem szerint.

Ugyanakkor ezzel egy időben volt az oktatási miniszterek informális ülése, és itt a válság kapcsán a fiatalok számára kialakult új helyzet és ennek az oktatási vetülete szerepelt a napirenden. Egyébként ezeken az üléseken, konferenciákon az EU-tagállamok, az Európai Bizottság biztosi szinten jelentek meg, szóval magas szintű európai fórumokként zajlottak ezek.

Április 4-5-én volt egy elnökségi konferencia, amit ugyancsak a foglalkoztatási tárca szervezett, tehát a Czomba államtitkár úr által elnökölt és vezetett tárca szervezett, európai szinten, nagyon érdekes és fontos volt. 7-8-án roma stratégia témában volt egy konferencia, illetve egy fontos esemény, több biztossal, és ennek igazából az ifjúsági vetülete a roma fiatalok szempontjából is érdekes, hiszen hátrányos helyzetűek, és ebből a szempontból itt kapcsolódik ez az elnökségi prioritásokhoz. Majd április végén volt megint egy konferencia, ez a foglalkoztatási hivataloknak volt a konferenciája, európai szintű. Ez azért fontos, mert végrehajtó szinten a foglalkoztatási hivatalok foglalkoznak a munkanélküli fiatalokkal és mindenkiel, tehát ők úgymond a végrehajtó szervei a minisztériumoknak, ezért az ő speciális fókuszuk a fiatalok foglalkoztatása szempontjából nagyon fontos. Erre itt sor került, ahol egyébként a márciusi budapesti EU ifjúsági konferencia konklúziói is bemutatásra kerültek, úgyhogy itt is több szinten látjuk, hogy az elnökség sikeresnek mondható abból a szempontból, hogy folyton, ahol tudta, átszötte a két tárca közötti eredményeket és állásfoglalásokat, annak érdekében, hogy megfelelő végső dokumentumok szülessenek – amit majd mindjárt látunk is még.

Április végén volt a fiatalok európai állásbörzéje, tehát nem csak hivatali szinten, nem csak miniszteri szinten voltak értekezések, hanem a fiatalok közvetlen bevonása is megtörtént, illetve ennek egyik próbálkozása volt. És nagy sikere volt a fiatalok európai állásbörzérének, ahol az összes európai tagállam foglalkoztatási hivatala jelen volt; különböző lehetőségek, állásajánlatok. Ez egybeesett az Európai Bizottság Youths At Work című kampányának nyitójával, ami a fiatalok és a kis- és középvállalkozók közti kapcsolatot, valamint a fiatalok vállalkozó kedvének beindítását tűzte ki célul. A Youths On The Move európai bizottsági kezdeményezésnek is volt itt egy fontos helyszíne és külön sátra, ez egy ilyen kétnapos, a Corvin negyedben megvalósuló projekt volt, ami nagy sikerrel lezajlott.

Május 17-18-án a szakképzés és fiatalok foglalkoztatása témában volt egy elnökségi konferencia itt Budapesten, a szakképzés mint lehetőség, annak értékrendje és szerepe a

fiatalok foglalkoztatása szempontjából, ez ugye különböző több tagországban, de ez egy kiemelt téma, ami egy konferencia keretében kapott külön prioritást.

Május 18-án Brüsszelben, az európai ifjúsági hét alatt, a strukturált párbeszéd, a társadalmi párbeszéd volt a hangsúly, ami a fiatalokkal folyik most már 2010 eleje óta. Egyébként 2010-től 2018 végéig ez egy elfogadott mechanizmus, tehát ezzel mostantól élnünk kell az ifjúsági területen, mindig új témákkal, de ez egy állandó mechanizmus és struktúra, amit jó igénybe venni és minél több emberhez eljuttatni, minél több fiatal bevonni. Szóval ennek volt az értékelése Brüsszelben, az európai ifjúsági hét alatt, és a politikai vitában Soltész államtitkár úr is részt vett, több biztos, illetve Barroso bizottsági elnök részvételén kívül.

Május 19-én aztán, másnap, volt az a miniszteri ülés, ami tényleg most már nem az informális, hanem a formális ülés, ahol megfogadták azokat a tanácsi állásfoglalásokat, amiket a magyar elnökség a fél év alatti intenzív munkájának köszönhetően kidolgozott, a tagállamokkal elfogadtak, és ami a strukturált párbeszéd mint olyan eszközt, rendszerét, illetve az első eredményeit tartja nyilván. A fiatalok társadalmi részvételének egy új formáiról is elfogadtak tanácsi állásfoglalásokat, ezenkívül elnökségi tájékoztató írásos anyag készült a trió összes EU ifjúsági konferenciájának konklúziójával. Ez azt a nyers anyagot jelenti, ami alapul szolgált a strukturált párbeszéd állásfoglalásához, tehát teljes egészében az elnökség mindenki számára elérhetővé tette azt, hogy miről is szóltak ezek a konzultációk a fiatalokkal, mik a valós eredmények és mit javasolnak a fiatalok, hogyan látják ők a saját helyzetüket.

Aztán ugye, amit már említettem az elején, a két tárcá, a foglalkoztatási és az ifjúsági tárcá együttműködésének másik jó példái a június 17-i tanácsi következtetések, amelyek a foglalkoztatási formációban születtek, tehát a foglalkoztatási miniszterek elfogadtak olyan következtetéseket, amelyek a strukturált párbeszéd mint eszköz, valamint annak végrehajtása kapcsán létrejött eredményeket összegzik és arra hivatkoznak. És a saját számukra is, tehát a saját foglalkoztatási hivatalok és miniszterek, tárcák számára is egyértelmű írásos anyagban foglalja össze azokat a következtetéseket, amelyekkel szembe kell nézni annak érdekében, hogy a fiatalok elhelyezkedése, foglalkoztatása a leghatékonyabban működjön, és a válság kapcsán kialakult helyzet orvoslása minél hatékonyabban kezdődjön meg.

Az elején talán kellett volna mondanom erről a projektről, mielőtt nekiesek ennek az idősávnak, hogy mi is ez az EU-elnökségi összekötő projekt, amiben én dolgozhatok. Az Európai Ifjúsági Fórum a fiatalok európai szintű legszélesebb képviselője, EU-s és EU-n kívüli országokat is lefed, illetve európai szintű szervezeteket tömörít, körülbelül százat már. Minden, elnökséget adó országban fél éven át van egy összekötőjük, aki az elnökséget adó ország és az európai bizottsági fórum között közvetít mindent, amit lehet; megpróbál összekötni, ott van a helyszínen, megpróbálja bevonni a fiatalokat az elnökségi rendezvényekbe, illetve a fiatalok képviselőként az Európai Ifjúsági Fórumot. Tehát a fenti rendezvények többségében sikerült fiatalokat meghívatnunk és bevonni; a fórum elnökségéből vagy tagszervezeteiből jöttek el fiatalok, úgyhogy ez a projekt lényege. És állandó segítség az elnökségnek, tehát mindenféle kiegészítő tevékenységek, ami igazából a napi szintű munkában jelentkezik.

Az elnökségi projektnek még itt felsoroltam egy-két eredményét, ami novemberben indult és nekem július végéig szól a megbízatásom. Január 27-én kezdeményeztünk egy EU-elnökségi tájékoztatót, amit a minisztériummal együtt tartottunk az ifjúsági delegáltakat delegáló szervezetek számára. Két ifjúsági delegálttal indultunk neki az EU-elnökségnek még jóval korábban, Schanda Tamás és Ferencsik Ildikó személyében, és aztán az őket delegáló szervezetek számára állandó információk és beszámolók érkeztek a delegáltak részéről. Viszont szeretettük volna, hogy üljünk le személyesen, a minisztérium nagy támogatásával és a Mobilitással ezt megtartottuk, és nagyon sikeresnek bizonyult. Majd az elnökségi rendezvények és események következtek, amelyek meghatározták a projekt munkáját. Aztán

június 21-én a Mobilitással együttműködve sikerült egy olyan konferenciát létrehozunk, aminek pont az volt a célja, amihez ez a mostani ülés is hozzájárul, hogy az elnökség eredményeiről beszéljünk, hogy mit ért el a magyar EU-elnökség ifjúsági területen, milyen témák jöttek föl, szabadultak föl ebben a félévben, és hogy ezekkel a szakma, az érdeklődők, mindenki megismerkedhessen. Az Európai Ifjúsági Fórum elnökségéből is itt volt egy képviselő.

Mivel az Európai Ifjúsági Fórum tagságában, országonként egy-egy ifjúsági tanács vesz részt a munkában, és mivel jelenleg Magyarországon nincsen ilyen státuszú szervezet vagy képződmény, ernyő, ezért ennek a témája is a projektünk része volt. Január óta megpróbáltuk kommunikálni több fórumon, hogy eljuttassuk minél több fiatalhoz, szervezethez és döntéshozóhoz, hogy nincs ilyen. Egyedül Magyarország az az EU-tagállam, ahol nincs ilyen, de a szomszédos tagállamokban is, tehát Ukrajnától elkezdve mindenhol van egy ilyen tanács, tehát valószínű, hogy jónak bizonyul az a struktúra, ami e mögött van. Érdekes nekünk is ezen elgondolkodni, hogy a korosztályi képviselőt hogyan tudjuk megvalósítani, ennek érdekében csináltunk egy körülbelül húsz szervezet által, regisztrációval megvalósult angol nyelvű konzultációt. Egyébként a konferencián is volt egy magyar nyelvű panel, úgyhogy ez is nagy sikernek mondható szerintem. Mindenki rájött, hogy ezt érdemes és kell, és jó struktúra – ki kell dolgozni, hogy milyen lehetőségei vannak magyar szinten. Ehhez viszont az európai követelmények, a szomszédos országok példái szerintem jó alapot szolgáltatnak.

Még a projektben együttműködések, találkozók valósultak meg, hírlevelet szerkesztettem, ami az összes európai tagszervezetnek kiment – tehát az állandó eseményekről, linkekkel, dokumentumokkal. Ebben vannak igazából a projekt részletei is.

Egyéb előadásokat is szerveztünk a strukturált párbeszédéről, az ifjúsági tanács, Nemzeti Ifjúsági Tanács témájában; fesztiválokra mentünk; együttműködések, sajtómegjelenéseket, egyéb megjelenéseket produkáltunk. Egyébként az Ifjúsági albizottságban is informálisan már elkezdtem a munkámat, felvettem a kapcsolatot Vágó Gábor képviselő úrral, vele találkoztunk először, utána pedig már elnök úrral is kommunikáltunk, találkoztunk. Illetve ahogy a miniszteri biztos úr is megkezdte a munkáját ebben a funkcióban, ővele is azonnal felvettem a kapcsolatot, tehát megpróbáltam mindenhol ott lenni, jelen lenni, amit lehet, összekötni, átadni és a legtöbbet kihozni az elnökségből. Mivelhogy a Felsőoktatási Diákszervezetek Egyesületében dolgozom, és ott vagyok alelnök, még két civil projektünk volt, a fiatalok bevonását célzó projekt, ennek a koordinációját is elláttam a fél év alatt, úgyhogy nem volt megállás. De én úgy értékelem, hogy nagyon sikeres a magyar EU-elnökség, és ezt igazából nem nekünk kell kimondani, hanem szakmai szinten másoknak – de ezt másoktól is hallottam. Épp egy hete jöttem vissza Brüsszelből, az elnökség utolsó hetét ott töltöttem, és nagyon pozitív és nagyon jó értékelést kapott az elnökség szakmai területen, úgyhogy én nagyon elégedett vagyok ezzel, és örülök, hogy ezt mind meg tudtuk csinálni és létrehozni.

Én ennyit gondoltam, nem tudom, hogy mennyire volt tömör és instant. Itt ez a lista, van az elnökségi hírlevelem, bármikor bárkinek szívesen állok rendelkezésére ezután. Az ifjúsági tanács témájában egyébként ősre vagy tavaszra, az Európai Ifjúsági Fórummal együttműködve, konzultációs napokat tervezünk itt Magyarországon. Úgyhogy a projekt nem áll meg, az én ifjúsági kötődésem sem szűnik meg, így kerültem ebbe az állásba is bele, úgyhogy én szeretném továbbra is a kapcsolatot megtartani a bizottsággal is, és köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen a beszámolót, ami jócskán sok-sok rendezvényről beszámolt, úgyhogy volt mit tenni, és úgy gondolom, hogy a honlapon való követés és az internetes elérhetőség is ezt a tájékozási lehetőséget biztosította. Kérdezem a bizottság

tagjait, hogy van-e kérdés a beszámolóval kapcsolatosan, kiegészítés, vélemény. Stágel Bence képviselő úr.

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Csak egészen rövid észrevétel, egyrészt nagyon szépen köszönjük a munkádat, mert azt gondolom, hogy ez a félév nemcsak sűrű volt, de szakmai szempontból is komoly eredményeket tehetett le Magyarország ezen a téren is. Amire én szeretném felhívni a figyelmet, és tulajdonképpen egy kérdés is lenne feléd is, hogy ne álljon le ez a munka. Ezt mindannyian látjuk itt az Európai Unióban, hogy a fiataloknak az egyik kiemelt problémája jelenleg a foglalkoztatás problémája. Tudjuk jól, hogy Nyugat-Európában is hol tart most már a 30 év alatti generációnak a munkanélküli rátája, azt gondolom, hogy ez egy olyan fajsúlyos kérdés és probléma, amivel közösen foglalkoznunk kell. Esetleg ha még egy pár szót erről mondanál, hogy a foglalkoztatáspolitikai terén milyen megoldási módokat tudtatok felvázolni. Tudom, hogy volt erről külön konferencia is, de talán itt a bizottság tagjait is ez érdekelheti, hiszen ez egy húsbavágó kérdés, a mindennapjainkat érinti, és a magyar fiatalok jövője szempontjából se mindegy, hogy az Unió hogyan látja ezt a foglalkoztatáspolitikai kérdést, kifejezetten a fiatalokra vonatkoztatva.

ELNÖK: Van-e más kérdés, mert akkor csokorba szedhetnénk őket. Ha nincs, akkor első... Vágó Gábor gondolkodik. Második körben fog akkor. Parancsolj, Viktor.

SZABADOS VIKTOR (Európai Ifjúsági Fórum): Köszönöm szépen. A fiatalok javaslatai, illetve az EU tanács által elfogadott állásfoglalás szerint közelíteni kell a tagállami, tehát foglalkoztatási hivatalok munkáját a fiatalok hétköznapjaihoz. Sokszor nem regisztrálnak a munkanélküli fiatalok a hivatalokban, hiszen minek regisztrálnak, ez általában a hozzáállás, hiszen sok segítséget kezdő munkavállalóként – tehát hogy talán még segélyre se jogosultak –, elég nehéz elképzelni, hogy a foglalkoztatási hivatal tud nekik biztosítani. Tehát a tagállamok, foglalkoztatási hivatalok ezen a szinten kötelezettséget vállaltak saját magukra vonatkozólag. Vannak egyébként nagyon jó tagállami példák, Hollandiában például száz iskolakerülőt, miután már aztán befejezték az iskolát, visszahívtak és alkalmaztak annak érdekében, hogy közvetlenül menjenek el a fiatalokhoz. Már az oktatási intézményekben a foglalkoztatásról beszélnek, hogy így készítsék fel őket a nem éppen egyszerű, mai világ által kínált lehetőségekre és megváltozott munkaerő-piaci helyzetre. Konkrét javaslatok születtek abban, hogy egy ilyen állandó, nem azt mondom, hogy élethosszig tartó, de már korán elkezdődő karrier- és álláskeresési tanácsadás szülessen – már azelőtt, hogy a fiatalok problémája felmerül. Tehát mielőtt elhagyják az oktatási rendszert.

Az Európai Bizottság és a fiatalok, a fórum is külön hangsúlyosan kezeli, hogy egy olyan, úgynevezett ifjúsági garancia lépjen életbe, ami azt teszi lehetővé – viszont nagyon nagy adminisztrációt és munkát vesz igénybe –, hogy a fiatalokat úgymond egy olyan mentoring rendszerben kezeljék, amely lehetővé teszi, garantálja, hogy egyetlen fiatal sem kerül, miután kikerül az oktatási intézményből, rendszerből, az utcára. Tehát vagy továbbképzéseken vesz részt, vagy pedig valamilyen gyakornoki helyet kap, munkalehetőséget, tehát egy olyan ifjúsági garancia ez, ami az oktatási rendszerből a kikerülés utáni három hónappal valamilyen további képzést, lehetőséget, vagy valamilyen gyakornoki helyet vagy munkalehetőséget garantál a fiataloknak. Ez egy nagyon nagy lélegzetvételű dolog, ennek az előkészítése folyik, és ha ez megvalósul, akkor pont látjuk a foglalkoztatási hivatalok szerepét, hiszen nekik kell majd aztán kvázi nyomon követni a fiatalokat és kézen fogva velük haladni. Itt minden egyes fiatalról szó van, egész Európa-szinten; ez egy nagyon nagy kihívás szerintem, ez az egyik legnagyobb, legmerészebb gondolat, ami megszületett és kirajzolódni látszik.

Ezenkívül, mondom, ilyen állandó, ad hoc jellegű, tűzoltási kísérletek, gyakorlatmegosztások is szerepelnek, de ezek, amik hosszabb távon meghatározzák az irányokat.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Második körben van-e kérdés, vagy a második napirendre térünk rá. Vágó Gábor.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Egyrészt nagyon impozáns ez a munka, amit elvégeztetek a kormánnyal és a többi európai tagállammal együtt ebben a félévben, másrészt pedig egy nagyon érdekes kérdés is fölmerült itt a foglalkoztatáson túl az ifjúsági tanácsnak a kérdésköre, ami kapcsán jó volna, hogyha az albizottságunk is foglalkozna ezzel a témával. Hogy hogyan lehetne ezt az eddig mulasztásos problémát kezelni, hiszen itt nem az elmúlt egy év a legfőbb okozója ennek, hanem inkább az, hogy ez a rendszer eddig nem állt föl jól. És jó volna, hogyha itt igazán nem a kormányzat játszaná a főszerepet, hanem mint csak egy gerjesztő venne részt a folyamatban, és a valódi civil szervezeteknek lenne lehetősége, és a fiatalok még inkább részvételibb módon tudnának a saját ügyeikre hatást gyakorolni. Ennek kapcsán kérdezném, hogy milyen olyan módszertant vagy metódust látsz, hogy a közeljövőben kialakításra kerülhessen egy ilyen tanács.

ELNÖK: Van-e más kérdés, képviselő urak, hölgyek? *(Nincs jelentkező.)* Nincs? Akkor a második kör lezárult.

SZABADOS VIKTOR (Európai Ifjúsági Fórum): Köszönöm szépen az értékelést és a kérdést is. A lengyelek példájából, hiszen ők azok, akik legutóbb létrehozták az ifjúsági tanácsot, még az elnökségünk előtt, áprilisban alakult ez meg, az ő példájukból tanulva, illetve az ő képviselőjük is itt volt júniusban nálunk, és az ő elmondásából is építkezve, ez legalább egy évet igénybe vett náluk, amíg tényleg a legszélesebb szinten bevonták az ifjúsági szervezeteket és együtt úgymond kidolgozták a részleteket, hogy hogyan, milyen tagsággal, milyen alapszabállyal és milyen működési formában valósuljon meg ez a dolog. Én azt látom, hogy elindult valami, és mindenki érzi ennek a hiányát, mert ez nagyon jó, hogy most kvázi tudással és információkkal kell ellátnunk mindenkit és minél szélesebb szinten.

Már a nyáron is lesznek további lépései ennek, és még több ifjúsági szervezetet szeretnénk bevonni. Tizennyolcan regisztráltak már, de ez nem teljes lefedettség, és a Mobilitás ebben nagy partnerünk és segítő struktúrája ennek az egész folyamatnak. Úgyhogy ezt így értékelem, és kormányzati szinten is azt látom, hogy valóban, amit képviselő úr mondott, vagy mondtál, a kormányzat azt szeretné, vagy vár arra, hogy valamilyen ifjúsági szervezeti körben ez megvalósuljon, vagy a kezdeményezés elinduljon. Persze az elejétől kezdve és bevonva, úgy, mint az Európai Ifjúsági Fórum esetében is, hiszen ahogy mondtam, nekik erre külön lehetőségeik és mechanizmusaik vannak, hogy segítsék ezt a folyamatot, hogy ez elinduljon, és már csírájában több külföldi ifjúsági tanács bevonásával, az ő szakértelmük bevonásával megvalósuljon. Az elnökségi tag is, aki itt volt, ezt az üzenetet vitte magával az elnökségbe. Ezért mondhatom azt, hogy tényleg érzékelik ezt a mozgást, és az a feladatunk, hogy minél több ifjúsági szervezetet bevonjunk és mindenkit minél jobban tájékoztassunk, és hogy ebben az albizottság milyen szerepet tud vállalni, ez egy jó kérdés és szempont.

A magyar ifjúsági konferencia is felvette a napirendjére ezt a pontot, velük is nagyon jó együttműködésben erről vitázunk, beszélgetünk, úgyhogy elindult valami, én ezt nagyon jónak látom. Szerintem minimum egy év az, hogy ez felálljon, normális keretek között, a fenntarthatóság miatt erre szükség van, hiszen megfelelően ki kell dolgozni a finanszírozhatóságot. Annak nincsen értelme, hogy létrehozzunk egy nemzeti ifjúsági

tanácsot, amelynek nincsen költségvetése, amely nem tud dolgozni, amely csak papíron létezik, hiszen ez nem fogja az Európai Ifjúsági Fórum követelményeit sem teljesíteni, tehát nem leszünk tagjai az Európai Ifjúsági Fórumnak. Miközben ez az a platform, az a fórum, ahol európai szinten a munka folyik, a networking, ahol a tagállamok ifjúsági képviselői találkoznak, évente többször. Ebbe a körforgásba bele kell kerülnünk, úgyhogy ez és a korábbi példák is megalapozott munkát feltételeznek. Szerintem, józan paraszti ésszel, legalább egy évet szánnék rá mostantól, hogy ennek kidolgozása – tényleg mindenkinek a bevonásával – megtörténjen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Galambos Adorján, parancsolj.

GALAMBOS ADORJÁN igazgató (FH-Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is szeretném megköszönni a meghívást, hogy itt lehetek a bizottság ülésén.

Azt gondolom, hogy Magyarország egyetlen ifjúságpolitikai, ifjúsági szakmai intézményrendszerének képviseletében fontos, hogy itt legyünk ezeken az üléseken. Engedjék meg, hogy egy észrevételt tegyek az előző anyaghoz. Először is köszönöm Viktornak a munkáját, mert azt tudom mondani, hogy az első pillanattól kezdve, végig ott volt az elnökséggel kapcsolatos munkában, és segítette a Mobilitás munkáját.

Egy javaslattal szeretnék élni. Nagyon jól felsorolta azokat a rendezvényeket, amelyek ebben a körben megvalósultak – itt én azt gondolom, hogy ennél sokkal fontosabb, vagy fontos lenne beszélni azokról az eredményekről, azokról az alapidokumentumokról, amelyek születtek ezen rendezvények során. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium ifjúsági főosztályának munkatársai a Mobilitással közösen nagyon sokat dolgoztak, hogy ezek a dokumentumok megszülessenek, és itt képviselő úrnak is volt egy kérdése, hogy akkor mik lettek a konkrét eredmények. Szeretném javasolni a bizottságnak, hogy egy következő alkalommal esetleg erről egy napirendi pontban tájékoztathassa a tisztelt képviselőket akár a Nemzeti Erőforrás Minisztérium munkatársa, akár a Mobilitás munkatársa. Ez nagyon komoly munka volt, és azt gondolom, nyugodtan megfogalmazhatjuk eredményként, hogy ezek az alapidokumentumok elfogadásra kerültek a tanácsban.

Köszönöm szépen.

Az „Új nemzedék” program bemutatása

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még más kérdés, észrevétel az 1. napirendi ponthoz? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor az 1. napirendi pontot lezárjuk, ezt a tájékoztatót köszönjük, és bízunk benne, hogy nemsoká', majd a következő másfél évtized után, ismét magyar elnöksége lesz az Európai Uniónak, és ismét sikeres ifjúsági munkát végezhetünk.

A másik napirendi pont az „Új nemzedék” program bemutatása. Még egyszer köszöntöm Mihalovics Péter miniszteri biztos urat, és akkor átadnám neki a szót.

MIHALOVICS PÉTER (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Köszönöm szépen mindenkinek a lehetőséget, hogy meghívást kaptam, és beszámolhatok a munkámról és arról a folyamatról, amelynek immár hat hónapja a részese vagyok.

Azt gondolom, hogy nem is szeretnék sokat értekezni a felvezetőben, hiszen hoztam a bizottság minden tagjának egy vitairatot, amelyet remélem, hogy meg tudunk vitatni itt a mai

nap folyamán, és remélem, mindenkinek lesz alkalma, ha eddig nem is volt, most lesz alkalma arra, hogy elolvassa, átlapozza és az ötleteivel, észrevételeivel segítse a mi munkánkat.

Előljáróban mégis két gondolatot mindenképpen szeretnék elmondani. Egyrészt az ifjúságpolitikáról általában, az én olvasatomban, másrészt pedig arra szeretnék még kitérni, hogy a miniszteri biztos ebben az ifjúságpolitikai rendszerben hol tudja megtalálni a helyét, és a munkájával hogyan tudja segíteni a fiatalok érdekeit, érdekképviselését.

Az én olvasatomban az ifjúságpolitika, az egy általános keret. Az én olvasatomban az ifjúságpolitika egy olyan alap, amelyre építkeznie kell a kormány minden egyes szakágának és minden egyes szakpolitikájának. Az én meglátásom szerint akkor járunk el helyesen mi, fiatal képviselők, olyan fiatalok, akik az ifjúságpolitikával foglalkozunk, hogyha meghatározunk a mindenkori döntéshozók számára egy olyan keretrendszert, egy értékrendszert, amelyet a különböző törvényeken, különböző döntéseken keresztül – akár a parlamenti munkában, akár a parlamenti munkán kívül –, fel tudunk tölteni azokkal az érdekekkel és értékekkel, amelyek az ifjúság részéről jogosan merülnek fel.

Azt hiszem, igazából két vagy három évvel ezelőtt, amikor először ifjúságpolitikai problémákkal találkoztam, akkor két iskolával találtam szemben magam. Az egyik azt mondja, hogy létezik ifjúságpolitika mint önálló szakpolitika a kormányzati struktúrában, a másik pedig azt mondja, hogy nincs konkrét, kézzel tapintható ifjúságpolitika, hanem minden egyes szakpolitikának, minden egyes kormányzati politikai ágának megvannak az ifjúságpolitikai vonatkozásai. És akkor, amikor az egészségügy, a sport, a foglalkoztatáspolitikai, a vidékfejlesztés, vagy az élet akármelyik területén a döntéshozók döntéseket készítenek elő, akkor igenis fókuszba kell tudni állítani az ifjúsági korosztálynak az érdekeit. Azt gondolom, hogy nekünk a mai politikai rendszerben azt az irányt kell vallani, hogy ebben a kormányzati struktúrában, az élet minden területén, minden egyes szakpolitikában tudjuk képviseltetni és hallatni a fiataloknak a hangját.

Azt szoktam mondani a fórumokon, ahol lehetőséget kapok beszámolni a munkámról, hogy kicsit tán az ifjúságpolitika olyan, mint az alkotmánynak az ügye. Az elmúlt fél évben, vagy tán egy évben, számtalan fórumon volt lehetőségünk beszélni az alaptörvényről, és azt mondtuk, hogy az alaptörvény is egy olyan értékkeret, amelyet az idei évben a sarkalatos törvényeken keresztül kell tudnunk föltölteni tartalommal, hogy annak az értékkeretnek a lába igazából leérjen a realitás talajára, és leérjen a mindennapi emberek hétköznapjaihoz. Azt mondom, hogy az ifjúságpolitika egy ilyen keret, és a tartalmat pedig a különböző törvényeken keresztül kell tudnunk megadni ebben a keretben.

Hogy ebben az egész rendszerben milyen szerepet kaphat egy miniszteri biztos, azt talán a kinevezés határozata fogalmazza meg a leginkább, hiszen március 1-jén a nemzeti erőforrás minisztere azzal a céllal indította útjára a miniszter biztost, hogy az év második felére egy olyan ifjúságpolitikai stratégiát rakjon le az asztalra, az „Új nemzedék” programot, amely tervezhetővé teszi az ifjúsági háttérintézmények átszervezését, vagy tervezhetővé teszi az ifjúságra fordított források újragondolását vagy elosztását. Ebben a programban mi az élet minden területén szeretnénk megfogalmazni olyan konkrét projekteket, programokat, amelyek a mi meglátásunk szerint, a szakma támogatását bírva, képviselni tudják érdemben a korosztálynak az érdekeit, és képviselni tudják azt a filozófiát, amit szerintem a kormányzat az elmúlt egyéves döntés alapján magáénak vallott, miszerint minden egyes fiatal Magyarországon kell tartani, hogy itt tudjon egzisztenciát teremteni, itt tudjon családot alapítani és itt tudjon munkát vállalni.

A programalkotást mi három fázisban, három lépcsőben képzeltük el. Első olvasatban megfogalmaztunk egy vitairatot, amit körülbelül három héttel ezelőtt mutattunk be itt Budapesten. A vitairatról tán csak annyit, hogy két alapismérve van az én meglátásom szerint, amire joggal vagy méltán lehetünk büszkék, hiszen az elmúlt húszéves modernkori parlamentarizmusban tán példa nélküli, hogy alulról jövő stratégiaalkotásnak lehetünk a

szemtanúi. Nem arról van szó, hogy az V. kerületi minisztériumokban kiváló minisztériumi munkatársak és kiváló szakpolitikusok, képviselők, miniszteri biztosok és államtitkárok mondják meg, hogy milyen problémával küzdenek a mai fiatalok, hanem sokkal inkább a korosztályt kérdeztük meg, hogy nekik mi a véleményük. A másik ismerve tán pont ez, hogy nem a régebb óta fiatal társadalom mondja el végre a véleményét, hanem azok, akik érintettek, és azok, akiket nagyban befolyásolnak azok a döntések, amelyek születnek akár a parlamenten belül, akár a parlamenten kívül, akár a kormányzati, akár az önkormányzati munkában.

A vitairat tematikáját egy 1200 fős, nem reprezentatív ifjúságkutatás alapján állítottuk össze. Azzal kezdtem a munkámat, hogy a hallgatói önkormányzaton keresztül, vidéki iskolaigazgatókon keresztül, az internet adta lehetőséget kihasználva 1200 fiatal megkérdeztünk arról, hogyha egyetlen mondatban kellene elmondani a problémáját a szűkebb vagy tágabb környezetben, akkor azt hogyan fogalmazná meg, és hogyha egy másik mondatot mondhatna a problémája reális megoldási javaslatként, akkor az hogyan hangzana. Ezt az 1200 választ tematizáltuk 10 témakörre, így kaptuk meg a most látható vitairatnak a gerincét. Minden egyes téma élére egy olyan fiatal, olyan, a korosztályból érkező és a mi meglátásunk szerint ismert, elismert, tapasztalattal rendelkező ifjút választottunk, hogy járja körül a problémakört és vázoljon számunkra reális megoldási javaslatokat, aki nagyon nagy megtiszteltetésnek vette ezt a feladatot és nagy örömmel vágta bele magát a munkába. Értelemszerűen minden téma élére választottunk egy olyan, a médiából ismert, szintén fiatal tehetséget, kutatót, színészt, rapper, akin keresztül pedig szeretnénk közelebb vinni ezeket a problémákat az átlag fiatalhoz, aki így talán fölkapja a fejét, ha látja azt a bemondónót, azt az előadóművészt, azt a színészt, akit nap mint nap lát a tévén keresztül. Felkapja a fejét, hogy miről beszélhetnek, és mik azok az ügyek, amiket ő is a magáénak vall – és talán így nekem is több közöm van hozzá.

Nem titkolt szándékunk, hogy ezt a vitairatot a programalkotás második fázisában egyrészt közelebb vigyük a szakmához, ezen cél elérése érdekében kezdtünk egy országjáró körutat, melynek keretén belül minden megyei jogú városba, minden régiós központba ellátogattunk a Mobilitás vezetőivel és a Nemzeti Erőforrás Minisztérium ifjúsági fősztályának a munkatársával. A régiókban működő civil szervezetek, ifjúsági szervezetek vezetőinek, hallgatói önkormányzati vezetőknek, ifjúsági referenseknek a véleményét meghallgatva, az ő észrevételeiket és az ő kritikáikat egybegyűrva kívánjuk majd a nyár második felében, vagy az őszi ülésszak elején összeállítani – egy közigazgatási egyeztetés után – azt a programot, amelyet az Új Nemzedék Jövőjéért Programnak fogunk majd hívni. Ezzel párhuzamosan, a társadalmi párbeszéddel párhuzamosan, folyik egy internetes véleménynyilvánítási lehetőség is, hiszen mind a Facebook-on, mind pedig az ujnemzedek.hu-n várjuk azon érdeklődők észrevételeit, akiknek nincs lehetőségük ellátogatni a fórumunkra, ugyanakkor lennének olyan érdemi észrevételeik, amelyekkel segíthetik a mi munkánkat.

Azt gondolom, hogy akkor járunk el helyesen, hogyha egy olyan, társadalmi támogatottsággal bíró – akár politikai konszenzuson alapuló – programot tudunk benyújtani a kormány elé az év 2. felében, ami azt tűzi ki célul, hogy egy olyan Magyarország alapjait rakjuk le, ahol minden fiatal úgy gondolkodik, hogy törődöm a hazámmal, mert a hazám is törődik velem. Ha egy mondatban kellene megfogalmazni a miniszteri biztos munkájának a filozófiáját, az ars poeticáját, akkor azt tudnám mondani, hogy egy ilyen ország alapjait próbáljuk lerakni, egy ilyen országért próbálunk tenni, ahol a fiatalok törődnek a hazájukkal, mert érzik azt, hogy van miért, és a hazájuk viszont törődik velük. Ehhez szeretném kérni az albizottság segítségét, és természetesen nagyon nagy szeretettel állok a kérdések elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen ezt a munkát, a beszámolót. Kérdezem a bizottság tagjaitól, van-e kérdés, észrevétel. Van. Parancsolj, Zsolt.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Üdvözlöm ezt a két témát, hogy ez így össze lett hozva. Bennem különösen sok gondolatot és kérdést gerjesztett a hallottak alapján meg az olvasottak alapján. Egyfelől nekem semmi gondom nincsen ezzel a hurrá-optimizmussal, amit az utóbbi évtizedekben azért már lehetett tapasztalni a különféle törekvéseknek az elővezetésével kapcsolatban. Sőt, kell is ide a kőkemény optimizmus, mert az ifjúságpolitika, stratégia ide, vagy stratégia oda, és az ifjúság, a magyar ifjúság igen nehéz helyzetben van ezekben a napokban, hónapokban, években, mint tudjuk. Az első kérdésem, és akkor itt visszautalnék a két beszámolóra, hogy hogyan kapcsolódhat nekem esetleg össze, az az, hogy szó esett és fajsúlyozottan szó esett a fiatalok foglalkoztatásáról. Az Új Nemzedék Jövőjéért Programban, ebben az ifjúságpolitikai és stratégiai vitairatban, nem nagyon találok, legfeljebb utalásokat, a fiatalok foglalkoztatására, tehát amikor van ez a karriertervezés, tehetséggondozás, ez nem kimondottan a foglalkoztatásról szól.

Az első kérdésem annyi lenne ezzel kapcsolatban, hogy hogyan lehet a kettőt mondjuk összekapcsolni, összeegyeztetni az elmondott magyar EU-elnökség ifjúsági aspektusait és a stratégiai vitairatnak a fiatalok foglalkoztatásával foglalkozó részét hogyan tudják összeegyeztetni. Tehát hol vannak a kapcsolódási pontok a kettő között? Konkrétan ez lenne a kérdésem.

Aztán éppen Stágel Bence volt, aki a családalapítás fejezetet itt regisztrálta. Tudom, úgy kezdődik, éppen az ő tollából, illetve a te tolladból, hogy szomorú és közismert tény Magyarország demográfiai helyzete és a többi. Itt mindenképpen kitérnék, nem azért, mert Jobbikos képviselő vagyok, hanem azért, mert ez fő stratégiai szempont is kell hogy legyen, a cigányságnak a helyzetére. Mi már elég régóta próbáljuk ezt olyan értelemben tematizálni, illetve előtérbe helyezni, hogy konkrétan én, aki harminc évig foglalkoztam cigány fiatalokkal, engem különösen érdekel az, hogy – mivel érzékelhető a cigánysággal kapcsolatban pozitív diszkrimináció szinte minden területen –, hogy most ebben a helyzetben van-e olyan elképzelés, ami pozitív diszkriminációban részesítené azokat az igen hátrányos helyzetű, a három H-s cigány fiatalokat, akik konkrétan nem is értelmi fogyatékosok, egyszerűen csak olyan szocializáltsági szinten és helyzetben vannak, a mélyszegénység és a mélynyomor közvetlen kapcsán, hogy igen kevés lehetőségük van az úgynevezett kitörésre.

Itt rátérek szintén erre a füzetre, és vissza arra, amivel kezdtem, hogy ez a hurrá-optimizmus számomra elfogadható, de itt főleg sikeres emberek nyilatkoznak. És bár nagyon tanulságosak azok a, szerintetek címszó alatti fejezetenkénti megjegyzések, azt hiszem, az 1200-as felmérésből kimazsolázva, de egyrészt énszerintem ez nem reprezentatív, de hát azért hivatkozási alap, és mennyiben jelenik meg, mert szerintem vannak nagyon jó megjegyzések a szerintetekben, de mennyire jelenik meg benne mondjuk egy több százézes, esetleg milliós réteg, konkrétan a cigányság, amire az előbb utaltam, a cigány fiataloknak a helyzete. Mennyire építhető erre egyfajta stratégia?

A következő kérdésem szinte személyes, merthogy én szolnoki vagyok, és holnap indul Szolnokon az EFOTT. Az EFOTT-on mennyire jelenik meg, akár kormánypropagandában, ez a stratégia, erre kíváncsi lennék. Még nem volt módom elolvasni a programot, megmondom őszintén, de akkor itt most konkrétan föltettem a kérdést, hogy körülbelül mire számoljak, mert természetesen én is ki fogok oda látogatni. Mennyire lesz a kormánypropaganda – az EFOTT egyértelműen az ifjúságról szól – az ifjúságpolitikának a figyelemfelkeltő része.

Aztán egy április eleji programban én is részt vettem, azt hiszem, a Néprajzi Múzeumban volt, az európai roma stratégiának a felvezetése, ahol Navracsics, Balog miniszterek, Farkas Flórián, valamint több európai szakember fölszólalt. Az európai roma

stratégia hogyan jelenik meg akár ebben a programban, vagy hogyan lesz ez majd érzékelhető? És itt most már nem a pozitív diszkrimináció szintjén kérdezem ezt, hanem egyáltalán, hogyan tudják beépíteni a magyarországi ifjúságpolitikába az európai roma stratégiát. Kérdezhetném úgy is, hogy hol lesznek ott is a kapcsolódási pontok, mint az első kérdésemben fölvettem, a stratégiai vitairat és az EU-elnökség ifjúságpolitikájával kapcsolatban.

Az utolsó kérdésem, és mindjárt be is fejezem, előreláthatólag lehet-e valami időstruktúrát vagy időhatárt mondjuk azzal kapcsolatban megjeleníteni, hogy ez az ifjúságpolitikai stratégia, ami még mindig csak, hangsúlyozom én is, hogy vitairat, mennyi idő alatt valósítható meg. Konkrét kérdésem: 2014-ig vagy 2014 után is tervezik ennek a megvalósítását? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselő hölgyeket, urakat, van-e kérdés. Vágó Gábor, parancsolj.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen. Hát ennek az Új Nemzedék Jövőjéért Program vitairatnak a legnagyobb előnye, hogy a fiatalokkal foglalkozik. Másrészt úgy érzem, hogy nagyon sok olyan problémafelvetés van, ami releváns. Például a vidéki fiatalok helyzetével külön foglalkozik. Viszont itt utalnék arra, amit Baráth Zsolt képviselőtársam is tett – nagyon úgy tűnik, hogy ez itt nem egy szűk, hanem egyetlen társadalmi csoport problémáival foglalkozik csupán, tehát nekem nagyon úgy tűnik itt a vitairatból, hogy a felső középosztálybeli fiatalok problémáira fókuszál tartalmilag. Valódi programelemeket, megállapításokat nem tesz, csupán problémafelvetések vannak. Ebből a szempontból nehéz vitatkozni egy olyan vitairattal, amiben nincsenek megállapítások.

Másrészről vannak olyan témák, amelyek nem is vetődnek föl. Ilyen például, a 2008-as felmérés kapcsán, hogy a fiatalok a munkanélküliségen kívül pont azt a kilátástalanságot, perspektíva nélküliséget tekintik problémának, ami jelenleg is sajnos inkább jellemző, és hát nem a felső középosztálybeli fiataloknál főként. Erre a karriertervezés valamilyen szinten reflektál, de igazából nincs meg az a vízió, életpályamodell, amire szükség van. Ami még nagyon hiányzik belőle, és szerintem ez a mai fiataloknak nem csak Magyarországon, hanem egész Európában általános problémája, hogy a kétkezi munka becsülete hiányzik ebből a generációból, és hogyan lehetne ezt visszaadni, hiszen így lehetne valóban ezekre a kilátástalanságból fakadó problémákra is megoldást adni.

Ennyit tehát a tartalmi részokról, mondom, nagyon nehéz vitatkozni úgy, hogyha nincsenek megállapítások, hanem ilyen „szerintünk, szerintetek, a szakma szerint” felvetések vannak. Nekem igazából a legnagyobb problémám a módszertannal van. Elfogadott az előző Parlament, a Fidesz szavazataival együtt, egy olyan nemzeti ifjúsági stratégiát, amit már végre kellene hajtani egy ideje. És most megint elkezdünk egy újabb párbeszédet, természetesen én nagyon örülök neki, hogy a fiatalokat megkérdezik, országjárás és a többi, csak a cselekvés hiányzik. Tehát megint beszélünk a problémáról, de nincsen érdemi cselekvés, a költségvetésben nincsenek tételes sorok, tehát adekvát a kérdés, hogy hol a lóvé. Itt a fiatalok kapcsán az nagyon jó, hogy ez a horizontális szemlélet megvalósul, csak hogy maga az anyagi forrásoknak a mellérendelése amíg hiányzik, amíg az intézményrendszer nem kellőképpen finanszírozott, amíg nincsenek meg a törvény keretszabályai mondjuk egy ifjúsági törvény keretén belül, a szakma biztosításának, addig szép és jó, hogy beszélünk a fiatalokról és a problémáikról, újabb és újabb papírkötegeket gyárthatunk, de előrelépni nem tudunk.

Tehát egyrészt én kérdezném a miniszteri biztos urat, hogy mennyibe került ez a stratégiai vitairat, merthogy impozáns eléggé, főleg a fejezetek közötti részeknél érdekes ez a kreatív anyag rész, másrészről pedig az a kérdés, hogy mikor válik ebből cselekvési terv. Engem igazából a stratégiai része abból a szempontból nem igazán érdekel, mert van egy

olyan, konszenzusos alapon álló stratégia, amit elfogadtunk. Reméljük, hogy ennek a stratégiai iratnak lesznek érdemi megállapításai is, és nemcsak a problémafelvetéshez tud konszenzusos alapon hozzáállni, mert ezekből a problémafelvetésekből most ez vetítődik előre. De hogy mikor lesz végre érdemi cselekvés, merthogy nekem úgy tűnik, hogy most a kormányzat az egy éve után elkezdett foglalkozni ezzel a problémával, utána még egy év, mire van egy stratégia, amire megszületik, utána még egy év, amire cselekvési tervet teszünk mellé, és utána meg még egy éve marad a kormányzatnak, hogy ezt megvalósítsa. Tehát ahelyett, hogy szerintem újabb és újabb stratégiákat gyártanánk, az érdemi cselekvésre kellene fókuszálni.

Ami a legnagyobb fájdalmam, hogy itt az ifjúsági szakma és az intézményrendszer forrásallokációja, az nem, hogy úgy mondjam, finoman, nem tökéletes, de vannak jó példák, és ha ezeket a kormányzat saját forrásaiból is támogatni tudja, például az IKSZB programot, az nagyon üdvös volna. De az a kérdés, hogy mikor lesz érdemi cselekvés. Ez az, ami igazából érdekel. Bár az irány, az jó is lehet, ebből jó irány tűnik ki, csak nem beszélni kell, hanem cselekedni.

ELNÖK: Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszony.

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Köszönöm a szót, én nem kérést szeretnék feltenni, hanem véleményt szeretnék mondani erről a vitaanyagról – különösen a vidékről szóló fejezetéhez szólnék hozzá. Azt gondolom, hogy ha elolvassuk a fejezeteket, akkor megtalálhatjuk azt is bennük, hogy ezek összhangban vannak azokkal a kormányzati intézkedésekkel, illetve törekvésekkel, amik a mostani mindennapjainkat is meghatározzák. Különös tekintettel gondolok itt arra, hogy ez a stratégia is hangsúlyozza azt, hogy a vidéken élő embereknek, így a fiataloknak is elsősorban a vidék nyújtotta lehetőségeket kell kihasználni, és ehhez kell a kormányzati cselekvést hozzátenni. A családi gazdaságokat kell megerősíteni és a helyi termelést. Egy-egy terület eltartókéességét kell növelni ahhoz, hogy az ott élők ne hátrányos helyzetűek legyenek, hanem saját maguk által választottan válasszák a vidéket lakhelyükül. Ez nem egy hátrány, nem egy másodrangú állampolgárságot jelent, tehát én ebben a stratégiában látom azt, hogy össze van hangolva más kormányzati cselekvésekkel, és mindenképpen azt gondolom, hogy csak ez lehet a jövő útja, merthogy a stratégiák csak akkor érnek valamit, hogyha azok meg is valósulnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Baráth Zsolt képviselő.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Még egy nagyon rövid kérdés, éppen ezzel az albizottsággal voltunk január 30. magasságában Sepsiszentgyörgyön, egy ilyen kis konferencia-szerűn, ahol a határon túli magyar civil szervezetek közül tizenvalahány civil szervezet volt jelen. A kérdésem annyi lenne, hogy az ifjúságpolitikai stratégiában van egy ilyen fejezet, az utolsó, hogy állampolgári aktivitás – itt nem nagyon találtam most, ahogy átfutottam gyorsan, hogyan jelennek meg a határon túli magyar fiatalok ebben a vitairatban. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, van-e még kérdés, észrevétel. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor miniszteri biztos úrnak átadom a szót.

MIHALOVICS PÉTER (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen. Nagyon szépen köszönöm az érdeklődést, a kérdéseket és észrevételeket is, és ezeket a burkolt bókákat, hisz úgy vettem ki, hogy tán az irány, az nem annyira rossz, csak bizonyos kritikai észrevételekkel kívánják képviselőtársaim segíteni a munkánkat. Éppen ezért

gondolom a legelején leszögezni, hogy egy vitairatról van szó. Tehát a vitairattal kapcsolatos észrevételek jogosak természetesen, de azt gondolom, hogy a vitairatnak pontosan az a lényege, hogy azokról a dolgokról, amikről nincs benne szó, azokról beszéljünk, hogy talán majd abból a programból, abból a konkrét stratégiából, ami a folyamat eredménye lesz, ne maradjanak ki. Természetesen vannak benne hibák is, és azt sem tartom kizártnak, hogy tárgyi tévedések is vannak benne. Ez nem jelenti azt, hogy egyből máglyára kell dobni egy olyan vitairatot, amely viszont rengeteg olyan problémát felvet, aminek meg az elmondottak alapján is van realitása, és abszolút releváns a napi problémák tekintetében.

Először megpróbálok az apróbb konkrét kérdésekre válaszolni. Az EFOTT-on értelemszerűen részt veszünk, jelen vagyunk, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája stratégiai partnerünk, minden rendezvényükön ott vagyunk és ők is minden rendezvényükre ellátogatnak. Emellett a VOLT-on és a Balatonsound-on is ott voltunk, és minden olyan fesztiválra szeretnénk ellátogatni – amúgy privátban is ott lettünk volna –, ahol közelebb kerülhetünk a fiatalok életéhez. Tudjuk jól, hogy ezek azok a módok, lehetőségek, helyszínek, ahol direktben tudunk értekezni ezekről a problémákról.

Két téma köré csoportosultak, én úgy gondolom, az észrevételek. Az egyik a foglalkoztatáspolitikai, ami itt középpontba került, és nem véletlenül, hiszen talán az 1200 fős, nem reprezentatív kutatásról van szó. A kutatás konklúziója is az tud lenni, hogy minden fiatal számára a legnagyobb probléma az egzisztencia hiánya és az egzisztenciateremtés szűkülő lehetőségei. A kultúrafogyasztás, az oktatás, a vidéki lét vagy a budapesti lét, minden egyes probléma gyökere, az az egzisztenciában keresendő, és az egzisztenciateremtéstől való félelemben. Éppen ezért a programban, ami kialakulóban van, stratégiai pont lesz a foglalkoztatás kérdése. Ennek érdekében létrehoztunk egy olyan munkacsoportot, egy olyan szakmai műhelyt, amiben a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája, a Fiatal Vállalkozók Szervezetének az elnöke, valamint a Karrierirodák Országos Szövetségének a reprezentánsai vesznek részt, és azon próbálunk dolgozni, hogy egy olyan pályaaorientációs rendszer kialakítására tegyünk javaslatot a programban, amely több beavatkozási pontot határoz meg egy fiatal életében, annak érdekében, hogy az ő tehetségének megfelelő, a piaci igényekhez mért képesítést válasszon magának, akár már a hetedik osztályban, 13 évesen vagy 14 évesen. Hogy el tudja dönteni azt, hogy az adott régió piaci igényeinek megfelelően szakmát vagy diplomát válasszon magának, vagy érettségi és szakma irányába mozduljon el. A szakma után a vállalkozói lét felé menjen, vagy inkább munkavállalói létet válassza, vagy hogyha érettségizett, akkor milyen felsőoktatási intézményben folytassa a tanulmányait.

Meghatároztunk négy olyan beavatkozási pontot, ami a mi olvasatunkban orientálni tudja a fiatalot abba az irányba, ami a legkevésbé szorítja őt az állástalanok közé. Azt gondolom, hogy ezzel nem fogjuk tudni megoldani a pályakezdő munkanélküliek problémáját, de nagyban fogunk tudni tenni azért, hogy ez a szám, ez a tendencia megforduljon, és érdemben csökkenni tudjon. Jelentem, a programban ez hangsúlyos szerepet fog kapni, és nemcsak a saját elképzelésem van, hanem kifejezetten az ezzel foglalkozó ifjúsági szakma véleményével kiegészítve próbálunk természetesen javaslatot tenni.

A program megvalósítása, az a 2012-16-os időszakot lőtte be, hogyha lehet ilyen profánul fogalmaznom. A költségvetésben nem jelent meg az Új Nemzedék Jövőjéért Program, hiszen február 1-jén kaptam a kinevezésem, amikor már a magyar Országgyűlés elfogadta a 2011. évi költségvetést, tehát sem a miniszteri biztos feladatát biztosító költségek nem jelentek meg, és értelemszerűen a program eredményei alapján történő költségvetés-tervezés, az pedig csak a jövő tekintetében lehet releváns. Tehát az a célunk, hogy egy olyan programot rakjunk le az asztalra, ami irányelveket tud megfogalmazni a költségvetés tervezésénél, és éppen ezért terveztük ezt szeptember második felére, október elejére, amikor már a költségvetés-tervezés olyan szakaszba ér, hogy még van beavatkozási lehetőség – amikor még van lehetőség arra, hogy azt az iránytűt a döntéshozók kezébe adjuk, ami az

általunk megfogalmazott érték- és érdekrendszeren belül alakult ki. A jövő évi költségvetésben szeretnénk, hogyha már nyomai lennének azoknak a programelemeknek, amiket mi a következő pár hónapban megfogalmazzunk.

A romakérdés jött még szóba. Nincs konkrét alfejezet, ami foglalkozna a roma fiataloknak a kérdésével, és ezt – utólag belátva – a vitairat nagy hiányosságának érzem. Viszont ez egy olyan területe szerintem a magyar politikának, a magyar közéletnek, közgondolkodásnak, amivel nemcsak hogy államtitkári, de miniszterelnöki szinten foglalkozik a magyar kormány. Azt hiszem, hogy nekünk ezen a területen szintén irányelveknek a megfogalmazására van lehetőségünk. Azt gondolom, hogy akkor, amikor az oktatási törvény kerül majd napirendre, akkor, amikor a vidékfejlesztés kerül majd napirendre, akkor kell tudnunk nekünk képviselni a roma fiataloknak az érdekeit, akkor kell tudnunk megfogalmazni azokat a szempontrendszereket, amelyek a roma fiatalok leszakadását gátolják. Ennek érdekében nekem az a célom, hogy a következő ülészekben felveszem a kapcsolatot a roma ifjúsági szervezeteknek a vezetőivel, hiszen ez az elmúlt pár hónapban nem történt meg. Annak ellenére nem történt meg, hogy minden egyes, nálam bejelentkezett ifjúsági szervezettel, civil szervezettel, érdekvédelmi egyesülettel karöltve, stratégiai partnerséget kialakítva kívántuk végezni a munkánkat. Szeretnék tényleg akár ígéretet tenni arra, hogy a roma fiatalok is azon társadalmi szereplők közé fognak tartozni a következő időszakban, akikkel föl vesszük a kapcsolatot, és bevonjuk őket a stratégiaalkotás folyamatába.

Azt gondolom, hogy minden kérdésre megpróbáltam válaszolni. Köszönöm szépen azt az észrevételt is, hogy igyekszik mind a vitairat, mind pedig a stratégia a kormány szakpolitikáinak stratégiájával összhangban gondolkodni. Ez a célunk, és az interdiszciplináris jelleg, amit megfogalmaztunk, és az ifjúságpolitikánk szerintem meg is követeli tőlünk, hogy figyelembe vegyünk azokat a célokat, elképzeléseket, amelyeket a kormány különböző szereplői az élet különböző területein, a kormányzati módok különböző területein célként fogalmaztak meg saját maguknak.

Köszönöm szépen az észrevételt, és ha esetleg valakinek nem tudtam válaszolni a kérdésére...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés még a bizottság tagjai részéről? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor Téglásy úr.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Bocsánat.

ELNÖK: Baráth Zsolt képviselő. Parancsolj.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Egy reflexió lenne igazából, köszönöm. Kérdezni nem nagyon szeretnék már, de azt mindenképpen el kell hogy mondjam, hogy Mihalovics Péter miniszteri biztos úr volt most itt az elmúlt több, mint egy év alatt az első személy, aki végül is a kormány képviselőjében van itt, és aki nem nagyon beszélt mellé, és a kérdésekre úgy adta meg a választ, hogy ezt nagyjából el is bírom fogadni – habár egy-két hézag még maradt bennem ezzel kapcsolatban.

Egy dolgot szeretnék reflexióként elmondani. Ami hiányosságokat elismert, azon túl. Tehát azt jó, hogy tudják, hogy tényleg vannak benne hiányosságok, meg hát hogy vitairat, azt mi is tudjuk, én is tudom. A fiatalok egzisztenciateremtése: annál a fiatalnál beszélhetünk egzisztenciateremtésről, aki már eljutott egy bizonyos szintre. Aki oda nem jutott el, és most ezekből a válaszokból, a szerintetek válaszokból ez nem derül ki igazán, ott arról beszélhetünk, hogy nincsen a fiataloknak létbiztonsági harmónia érzése, magyarul létbizonytalanság érzése van. Tehát hogy ezt hogyan lehet föloldani. Ha esetleg

javasolhatnám, hogy legyen valahogy ennek a felmérése vagy a feltárása, vagy egyáltalán az ezzel való foglalkozás a kiindulópont, mert itt rengeteg fiatal van ebben az országban, akik úgy járkálnak, akár itt is a rakparton, hogy nem tudják, hogy holnap mi történik velük. Hogyha ezeket nem tudjuk kompenzálni, vagy figyelmet ráfordítani... Mondjuk, akik az EFOTT-on részt fognak venni – tudomásom szerint már hetvenezer jegyet eladtak –, azok nem abból a körből kerülnek ki, akik a létbizonytalanságot élik meg nap mint nap, és ebben nem is lennék Jobbikos, hogyha nem mondanám azt még a végére, hogy ebben nem csak cigány fiatalok vannak természetesen. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Gábor.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Hát én azért vitatkoznék Baráth Zsolt képviselőtársammal, mert nem kaptunk azért választ. Tehát van itt három kérdésem, nem feltétlen most, nekem írásban is ugyanúgy megfelel, hogy a nemzeti ifjúsági stratégiával mi a probléma, és miért kell újabb stratégiát gyártani; mennyibe került az Új Nemzedék Jövőjéért Vitairat előállítása. Nagyjából ez a két fő kérdés, de nekem az a fő problémám, hogy nincsenek érdemi, előremutató közpolitikai javaslatok ebben a vitairatban. Problémafelvetések vannak, és jó volna, hogy ha a következő szinten, ha teljes stratégiai szintre kerül, akkor már ott közpolitikai javaslatok is lennének, nemcsak problémafelvetések. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor Téglásy Kristóf osztályvezető úr, parancsolj.

TÉGLÁSY KRISTÓF (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és én is üdvözlök mindenkit. Csak azért kértem szót, mert egy picit meg lettünk itt szólítva, és Vágó képviselő úrnak szeretnénk válaszolni a kérdésére – az egyikre.

A nemzeti ifjúsági stratégiának van cselekvési terve, 2010-11-re szóló, amelyet a szociális, család- és ifjúságpolitikai államtitkárság ifjúságügyi főosztálya pontról pontra hajt végre, természetesen igazodva a költségvetési és a gazdasági lehetőségekhez. Van, amiket forráshiány miatt picit tolnunk kellett, de egyébként a cselekvési terv pontjait ütemterv szerint hajtjuk végre, illetve a '12-13-as cselekvési tervet idén, tehát a második félév során kell kidolgoznunk. Ez '12-13-ra meglesz. A miniszteri biztos úr lehetőséget adott az ifjúságügyi főosztály munkatársainak, hogy azokon a vidéki roadshow-kon, ahol a vitairatot bemutatja, jelen van a főosztálynak egy munkatársa, és ha ott olyan kérdés érkezik, ami konkrétan a napi, idej, 2011-es munkára, pályázatokra, vagy a cselekvési terv egyéb meghatározott pontjaira vonatkozik, akkor ezekre ott egyből tudunk válaszolni. Úgyhogy ha képviselő úr óhajtja, akkor én nagyon szívesen összeállítatok egy olyan anyagot, amelyben le van írva, hogy a cselekvési terv mely pontjait mikor és milyen ütemezéssel hajtottuk végre, vagy fogjuk végrehajtani. Nyilván ehhez egy kis időre van szükségünk, de ezt meg tudom 1-2 héten belül csinálni. Úgyhogy a nemzeti ifjúsági stratégia, melynek van cselekvési terve, az végrehajtott, hogy csúnya szóval mondjam, és a miniszteri biztos úr és csapatának a munkája pedig az ifjúságügyi főosztállyal közösen egy új koncepció kidolgozásával megy. De a konkrét feladatok addig sincsenek elhanyagolva. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor most jelzem, hogy körülbelül olyan öt perc múlva szeretném befejezni, hogy a plenáris ülésre visszaérjünk. Természetes, hogy mindenkinek adok szót, csak ehhez tartsa magát. Vágó Gábor képviselő.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Nagyon szépen köszönöm a választ. Én még nem kaptam arról információt, hogy sikerült-e kiírni a pályázatokat, de ha igen, akkor ez is egy öröm, és

csak szeretném jelezni, hogy akkor ezt a diskurzust folytathatjuk az EFOTT-on a hét vége felé. Rendszerben, köszönöm szépen.

ELNÖK: Baráth Zsolt, tessék!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Csak annyit szeretnék mondani, hogy én voltam az, aki ugyanebben az albizottságban még tavaly megkérdeztem, hogy hogy áll az ifjúságpolitikai stratégia. Természetesen most nyugtázom én is, hogy van, de mindenképpen arra szeretném föl hívni a figyelmet, mint az előbb, hogy vannak hiányosságai, mint ahogy miniszteri biztos úr is ezt elismerte, és én ezért mondtam azt, ezért értékeltem az ő válaszait olyan értelemben pozitív módon, meg ezt is úgy értékelem, de nagyon sok minden dolgot még azért ki kell itt pótolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen, mint elhangzott, ez egy vitairat, és folyamatában folyik a roadshow-zás, és mindenféle hasznos további ötleteket várnak mind a bizottság részéről, mind az EFOTT résztvevői részéről is, azt gondolom. Úgyhogy én kívánok jó munkát ehhez, és bízom abban, és azt is gondolom, hogy amíg én elnöklök, nem az utolsó megbeszélés volt ennek a vitairatnak. Hiszen úgy gondolom, hogy ha lesz is ebből hosszú távon munkaanyag, akkor természetesen szeretnénk ezt a továbbiakban is átbeszélni, és tovább követni a szemünkkel a munkát is, nem csak az EFOTT-on, de természetesen jó szórakozást a képviselő uraknak az EFOTT-hoz.

Annyit szeretnék egyébként elmondani, hogy a NEFMI 2011. évi ifjúsági célú pályázat kiírásai elérhetők az interneten, úgyhogy az ifjúsági pályázatok kiírásra kerültek. Ez lehet, hogy már az egyebek napirendi ponthoz is tartozik.

Köszönöm a miniszteri biztos úrnak a tájékoztatót.

Egyebek

És akkor harmadik napirendi pont. Az egyebekben kérdezem, hogy van-e kérdés, észrevétel a bizottság tagjai részéről. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, én csak annyit tudok mondani, hogy részben azért vártam ezzel a bizottsággal, egyrészt az alkotmányozás miatt, ahogy januárban visszajöttünk, másodsoron pedig hogy a Vajdaságból, Délvidékről vártunk egy meghívást, ami még mindig nem pontosított, méghozzá Saláta Zoltán, a Magyar Ifjúsági Konferencia elnöke vár bennünket, erről beszéltünk részben kint Erdélyben. Ez a meghívás áll, és ez még pontosítás alatt van, de már tovább nem vártunk, mert ma bezár a parlament, és holnap már nem akartunk ülni.

Kívánok mindenkinek jó ülést a parlamentben, a vendégeknek pedig kellemes, kánikulás meleg időt a mai napra, így 38 és 40 fok között. Köszönöm szépen, az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 44 perc)

Kapus Krisztián
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia